

TO DYNAON APAXMH L

ΓΡΑΦΕΙΑ : ΟΔΟΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ BO.

AGHNAI TABBATON 12 Normogiou 1922

 ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

 ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΕΤΗΣΙΑ Δο. 50 — ΕΞΑΜΗΝ. 25 —

 ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ , 100 — , 50 —

 ΑΜΕΡΙΚΗΣ , Δολ. 10 — , Δολ. 6

H MINAKOOHKH TON "MANEAAHNION.

TO NOY ZIMO

Ένα άπὸ τὰ ἀριστουργήματα της Πινακοθήκης του Μονάχου

TO KANITEPO XPONOFFADHMA -THE EBAOMADOE ==

Διαλεγμένο ἀπ' δλα τὰ 'Αθηναϊκὰ χρονογραφήματα τοῦ 8]ημέρου

MIA PPAKTIKH NYXIX

Τί ἀχούει κανείς κάποτε μέσα είς ενα τοὰι καὶ ενα σιδηρόδρομον, μεταξύ δύο σταθμών, εἰς διλίγα λεπτὰ τῆς ώρας, ετοι στὰ πεταχτὰ, ενῷ φεύγον τὰ δένδρα στὸ πλὰι του, ἐνῷ σφυρίζουν οἱ δλίγα λεπτὰ τῆς ώρας, ετοι στὰ πεταχτὰ, ἐνῷ φεύγον τὰ δένδρα στὸ πλὰι του, ἐνῷ σφυρίζουν οἱ δληγοὶ, ἐνῷ ξεροιζώνονται μὲ αἰτήσεις στγγιώμης καὶ πιτουμποῦκι, ροδιᾶς ὅλο σφρεῖγος καὶ χρῷμα. Μιὰ πιτουλιὰ ᾿Απριλιὰτικης αὐθηνοὶ, ἐνῷ ξεροιζώνονται μὲ αἰτήσεις στγγιώμης καὶ πιτουμποῦκι μεροῦλα λανάη ᾿Αχ. Κύρου. Καὶ ξάφνου ἡ ἀχτῖνα χάθηκε σιὰ βέματα, ὄιὰ πλὸι τὰν μυῖγαν ξύγκι. Θέματα, διὰ μαῦρα νέρη. Καὶ τὸ μπουμποῦκι κόπηκε καὶ ἀπὸ τὴν μυῖγαν ξύγκι. Θέματα, διὰ μυθιστόρημα, δοᾶμα, κωμωδίαν καὶ φιλοσοφικό καὶ τὰν σύστημα ἀκόμη. Καὶ δλα αὐτὰ μέσα εἰς ένα ράκος διαλόγου, μεταξύ δύο γαιρετισμῶν, ὕστερα μυθιστόρημα, δοάμα, κωμωσιαν και φικοσοφ. εορυστηκε απτα χεικη ενος αγγεκου. κόν σύστημα ἀκόμη. Καὶ όλα αὐτὰ μέσα εἰς ένα Στὴ δεινή συμφορὰ σφίγγομε τὸ χέρι τοῦ ράκος διαλόγου, μεταξύ δύο χαιρετισμῶν, ὕστερα φιλτάτου μας κ. Αχ. Α. Κύρου. Λιευθυν. ἀπὸ μίαν βιαστικὴν χειραψίαν. Αν ἀμφιβάλλετε, τὴ τῆς Εστίς καὶ ἐκφράζομε τὰ πειό ἀκοῦστε μου παρακαλῶ, τὸν διάλογον αὐτὸν, ποῦ Θερμά μις συλληπητήρια καὶ τὴ συμμετ οχή άσπαξα εκτελώς κατά τύχην και χωρίς καμμίαν διάθεουν ἀτακουστοῦ, μέσα εἰς ἕνα βαγόνι τοῦ "Ηλεκτοικοῦ, μεταξύ Θησείου και Φαλήρου. - Τί γίνεται λιπον δ άδεοφός σου; Στην 'A-

μερικήν πάντα; Στην Αμερική. Το άστετον είνε που άπο-

φάσισε να παντρευθή.

φασίος να παντυρώνη.
— 'Η ὅρα ἡ καλή!
— Τὶ λὲς, ἀδερφέ; 'Εγὼ τοῦ τηλεγράφησα νὰ προσέξη νὰ μὴ κάνη αὐτὴ τὴν ἀνοησία.
— Περίεργος ἄνθρωπος είσαι! Δὲν τὸν ἀφίνεις τὸ χριστιανὸ νὰ κάμη τὸ κέφι του; 'Εσὺ

τεις το χε πῶς παντοεύθηκες; — Μὰ, ἴοια-ἴοια, ਫੌπειδή παντοεύθηκα ἐγώ... Καθένας με τὴν τύχη του, φίλε μου. Ποῦ ξέρεις! Μπορεῖ νὰ βρῆκε καιμιὰ καλὴ κοπέλλα έχει χάτω.

- Δε σοῦ λέω όχε. Μὰ τὶ ἔχει νὰ κάνη καλὴ εται ἡ εἴσοδος στοὺς μαθητὰς τοῦ διδα-ἢ κακή ; Κ' ἡ δική μου καλὴ εἶνε. Μὰ εἶνε γυναίκα μου. Περὶ αὐτοῦ πρόκειται. 'Εδόθη ὑπὸ τῶν μαθητῶν τῆς ΣΤ΄

H udrva dou si litti παντάλες, δταν τους λείπουν μακουὰ τὰ παιδιά ὑπες τῶν προσφύγων με τὸ ἔργον «Σὰν τους, ἔχονν την ἰδεα πῶς θὰ χαθοῦν, ἄν δεν ἔτὰ φύλλα». "Ολοι οἱ ἐκτκεσταὶ τέλει μια ποσσέχη. Φαντάζονται πάντα δτι ἡ γυναίκα ἀναπληρώνει τὴν μητέρα, «κωλυομένην ἡ ἀπουσιάζ πραν», ὅπως λενε καὶ στὰ δημόσια ἔγγοσφα. "Οσο βρισκότανε ἐδῶ δὲν ἦθελε νὰ τὸν παντόξυμη. "Ητανε αὐτη γιὰ τὸ παιδί της καὶ ἤτανε ἀνκετη. Τώρα ποῦ λείπει θέλει καὶ κιὰν τὰ ἤοχισαν αἱ ποσσυνεννοήσεις διὰ δισνας ἦρχισαν αἱ ποσσυνεννοήσεις διὰ δισνας ἤοχισαν αὶ ποσσυνεννοήσεις διὰ δισνας ἤοχισαν αἱ ποσσυνεννοήσεις διὰ δισνας ἤοχισαν αὶ ποσσυνεννοήσεις διὰ δισνας ἤοχισαν αἰσνας ἤοχισαν αὐσνας ἤοχισαν αἰσνας ἤοχισαν αἰσνας

- Εσυ λοιπον επιμένεις...
- Έπιμένω καὶ τοῦ τηλεγοάσησα, σοῦ εἰπα, κοα τῆς Σύρου.
- "Αν θέλη, ἄς μ' ἀκούση! Έγω έκαμα, τὸ καθῆ- Τὸ Λύπειο δὲν ἡνοιξε ἀπόμη τὰς πύκον μου, σὰν μεγαλείτερος του. "Αν δὲν θέλη νὰ λας τοῦ ἀλλ' οὖτε καὶ θὰ μπορέση να μᾶς

- Δεν φαντάζομαι είποτε. Αν επιμενεί ομως στουν και καλά να παντοευθή, θα του προτείνων μια ίδίως των Κυριών. Επτός του Συσσιτίου συνομοίσε το κύμα. ποακτική λύσι. — Σαν τι λύσι ;

Να του δώσω έγω τη δική μου τη γυ-

Kal il sloos hiosog sive adio;

Ο Ο κίζομαι, λοιπόν είς τον Κύριον ήμων 'Ιησοῦν Χριστόν, ὅτι τὸν μοναδικὸν αὐτὸν διάλογον, ΠΕΙΡΑΙΙ/ΙΚΑ ΝΕΑ Αναγγελομεν Το ελιοξοίς απο την τημική αυτή, Κατον άκουσα κατά λέξην—καὶ τὸν ἀποδίδων ὡς δί- τοὺς λαμπρούς γάμους τοῦ διαπρεποῦς νεις ὡραῖα ὄνειρα, ἀλλὰ πρὸς τὶ φτωχή. σχος γραμμοφώνου—μέσα εἰς ενα βαγόνι ποώνης γέου κ. Γ. `Αναστασίου μετὰ τῆς μεμος- μου ; πάντα σἄν τοῦ παραμυθιοῦ τὰ ὅθέσεως τοῦ Ἡλεκτρικοῦ, προχθές Πέμπτην καὶ
φωμένης Δος Τασ. Βαβανάτσου.
Θοαν 'Αστεροσκοπείου 'Αθηνών 8.15' μ. μ., τὴν
Εγοροστάτισου ὁ Μπτριπολίτης ΦθιΠοέπει νὰ τὴν ἐεκτάσιε καρδιά μουμ οποίαν εσημείωσα, χάρω της άκοιβείας, είς τὸ σημείωματαριον μου. 'Ως μαστικών δέο Τας. Βαβανάτσου. 'Εχοροστάτισαν ὁ Μητροπολίτης Φθιστικών μου. 'Ως μαστικών μου της ακοιβείας, είς τὸ στικόρς Ιάλωβος μετὰ τῶν κ.π. Φωστίνη παρακαθημένας δεσποινίδας, αί όποίαι παρηκονοικόν μου διούθησαν τὸν διάλογον, ὅπως ἐγὰ, καὶ αί ὁποίαι παρηκονοικότης μας κ. Π. Κωστόπουλος. Κλάψε, κλάψε πολύ, φέρνουν παρηκαλίτης μας κ. Π. Κωστόπουλος. 'Εκτῶν ποροσκαθελημένων παρηκαλίτης μας κ. Π. Κωστόπουλος.

ΠΑΥΛΟΣ NIPRANAS

Παρακολουθείστε όλοι

Σ' ὅσους ἐπιθυμοῦν νὰ ἔχουν τὴν ἀς- μίχαλου, Καστρίτου, Γ. Κυριακίδην, Πα-χὴν τοῦ γοητευτικοῦ αὐτοῦ Μυθιστορή παγεωργίου κλπ. ματος, προσφέρομεν ΔΩΡΕΑΝ τὸ προήγούμενον φύλλον!.

DANAH AX. KYPOY

Συντριβή. Σκότωμα καρδιάς. Στεγνά ἀπὸ δάκρυα μάτια, συνόθεψαν ἕνα ἀγγελοῦδι άκομα στὸ λουλουδένιο τάφο του. Κι΄ δ Πα-

ato merdos tov.

ПАМЕЛЛНИГА МЕА

ΚΟΖΑΝΗ. - Ἡ πόλις μας φιλοξενεί κατ' αὐτὰς Σμυρναϊκὸν θίασον προσφι γων που διωγμένοι από την τραγωδία της Σμύρνης αναγκάζονται να παίζουν χωμωδίες για να ζήσουν.

Στάς παραστάσεις των όμως ἀπαγορεύ-

Έδόθη ύπο των μαθητών της ΣΤ beier ea all ; Marra elvs. Kai fi E'. Touvagiou susqueting nagagiagis

Μωρέ, και με τη μάννα σου τάβαλες ά- φωνιών, έχομε την έλπίδα ότι ή ίδεα τής ποοσχλησεως καλου χουσιστολοματικό-- Γυναίκα δεν είνε; Τί μάννα, τί κόση, τί Αθηνών θα γίνη γρήγοσα πραγματικό-εξω στ' αλουφάρι, πεταε εξι της καὶ θὰ τοιώση λίγο τὴν κοσμική νέ-ξω στ' ἀλουγαίλια σου ἀ εναν ποῦ ἀπογοσταίνεις κου κου τῆς Σύρου, Μὴ σκέφτεσα τὸ κακ

μ' ἀπούση, ός κάνη καλά με τὰ μναλά του!

'Ο εἰοπράκτως τῶν εἰοτηρίων δεκούχε, πρὸς
στιγμήν, τὸν διάλογον με τὴν ἐνοχλητικήν του πα.
ρουσίαν. 'Αλὶὰ, μόλις ἐπανηλίδεν ἡ τάξις, ὁ διά- προσφυγοπούλες, ποῦ ράπτουν ἐχεὶ ογος έξηχολούθησε και έτελείωσε με την πλέον άσπρορουχα για να οικονομηθούν. Ποέ-Δέν φαντάζομας τίποτε. "Αν επιμένει όμως δαίτψις από μέρους των Συριανών καί άλλη έπιτροπή άπαρτίζομένη άπο ύπαιλήλους του Αγγλικού Τηλεγφαφείου μετά των Κυριών και άδεκφων των δια νέμει μάθε ἀπόγευμα γάλα διὰ τὰ μισρά ΣΤΟΝΟΙ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ - Δεν τή καταλαβαίνεις λοιπόν αφτή τη λύσι:
Περίεργο! Και όμως είνε άπλη, όπως ή ἀλήθεω.
'Αντί νὰ ὁπάρχουν δύο δυστυχισμένος στην οικογένεια, θὰ ὑπάρχη μόνον ένας. "Ετσι δεν
Τον προσφύγον τὰ ὁπάρχουν δύο δυστυχισμένος στην οικογένεια, θὰ ὑπάρχη μόνον ένας. "Ετσι δεν
Τον προσφύγον τὰ ὑπάρχη μόνον ένας. "Ετσι δεν
Τον προσφύγον τὰ ὑπάρχη μόνον ένας. "Ετσι δεν
Τον προσφύγον τὰ ὑπάρχη μόνον ένας. "Ετσι δεν

ΠΕΙΡΑΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ Αναγγέλομεν Τί ελπίζεις ἀπ' την ἀγάπη αὐτή: Κά-κ

την δλομέλειαν τοῦ Δ. Σ' τοῦ «'Οδοιπό- Κλάψε την πρώτη 'Λγάπη σου καὶ ρου τῆς ζωῆς» Κας Ματθιοπούλου, Σμυρ- λησμόνησέ την ἀφοῦ δὲν θέλει νὰ σὲ πινιοπούλου, Μαρτάκου, Δας Ματθιοπού- στεψη και παίζει μαζύ σου. "ΤΑ ΔΥΟ ΧΑΜΙΝΙΑ, τους Κους Γ΄ Μαστραντώνη, Ε. Μαχου- πᾶς. λου, Π. Σταμίδου Πολίτου, Μάνεση καί

'Υποψήφιοι 'Αντ. «Πανελλ.»

KAINOYPFIOI ETIXOI

-46-

ΣΤΟ ΚΑΤΩΦΛΙ ΤΟΥ ΧΑΡΟΥ

Στάσου λιγάκι στὸ κατῶφλι τοῦ χάρου, τὸ τρισχοτεινὸ καί φωναξε τοῦ βασιλέα ποῦ κυβερνάει τὸν οὐρανό.

253

Καὶ πές του: «ἡ ἀγάπη είναι, Πατέρα, λέξη θεϊκή, που μάς τη σκόρπισε δ γυιός σου όταν κατέβηκε ότη γη...

222 Κι' Αὐτὸς γιὰ κείνη θανατώθη γι' αὐτὸ συχώρεση ποθώ, που τόλμησα για την αγάπη χωρίς νὰ θές νὰ σκοτωθώ.»

Στέφανος Μούσας

-47-METANOIA

Όταν γελούσα έγω αὐτή πονούσε με τη μιχρή της παιχνηδιάρικη καρδιά καί με τὰ δάκουα στὰ μάτια έζητουσε ν'άβρη σιμά μου την παρηγοριά

222

Νύχτα τὴ νύχτα τώρα τριγυρνάω από το μαύρο χάτω ούρανο καὶ τῆςμικροῦλας τὴνκαρδιάξαναζητάω μ' αθτή ώτμε γελά, κι' έγώ... πονώ! · Ad nvai Πίπης Κλέοπας -

Ongenariorns Rrovagézes

MOIATE TO KYMA

ψη. "Ήτανε αύτη για το παιδί της και ήτανε αύτη για το παιδί της και ήτανε αύτη για που λείπει, θέλει και καιλα νὰ μῶνα ἤοχισαν αι προσυνεννοήσεις διὰ διτον ξέρη παντρεμένον. "Επείτα, βιέπεις, ή τύση οργάνωση χορευτικών συγκεντρώσεων. μένες ὑπάρξεις, ξεδίπλωνε το σκοινί τῆς είναι μακονά. Δεν ὑπάρχει φόβος κὰ τῆς πάρη "Αν και πολλά ψιθυρίζονται περί... δια- ἀπελπισιάς και δένε, τοῦ κόσμου τῆς ἐλπίται και δια-Βόγκιξε κύμα κράζοντας - άπογωητευδες σερνοντάςτης στάβάθη της μάνας σου...

"Οργιαζε απ' τη ζήλια σου στο πνιγιένο πουφάρι, πέτας έξω στα βράχια, έξω στ' αχοργιάλια σου αγνώριστο, καθ'

Μή σκέφτεσαι το κακό σου...

Μοιάσε και σε καρδιά το κυμα....... .. φώναξε τὰ μισησβυσμένα ἄνειρά σου καί πνίχτα, πνίξε μέσα στα βάθια σου, όλους τους πόθους σου. Θάψε... πνίξε κάθε σου πόνο. Μη συλλογιέσαι τὸ πει νὰ δμολογήσωμεν ὅ,τι εἰς τὰ ἀτυχῆ καθε σου πονο... Μὴ συκλογιεσαι το αντάζεσαι κοιπόν, πως θὰ σ' ἀκούση τὸ αὐτὰ ὄντα παρέχεται κάθε δυνατή πεοί- πέταντα ἔξο στ' ἀνονοκίν πῶ πεὶ καὶ σύ. πέταχτα έξω στ' ακοογιάλι της λησμονιάς άγνώριστα όλα, σε τραγούδια χαράς. "Ω. Adnya

Als Peutino Pélois

EEXALE

Πρέπει νὰ ξεχάσης.— Απούς, παρδιά Hirens R wov

Κλάψε ή όχι...πάψε καλύτερα τὰ χτυ-

....'Οχι:!.. Μὰ πάντα θὰ πονῆς Σ' άρέσει!.. "Οχι, πρέπει νὰ τὴν ξεχάσης ω δόλια μου καρδιά. «ΠΑΛΛΑΣ»

Όμηρος Πυλάλης.

- Eov: ..

απόψε έγω.

τα ούτε ύστερα.

της για πάντα!..

συμβαίνουν;

και δεν είσαι δικός μου, όχι!

-Ναί, ναί, της ἀποκρίθηκε με τόνο.

- Δεν θά σοῦ πῶ! ἐπρόφερε παράξενο

ό Ερμανος. Δε θέλω, δεν κάνει να σοῦ

θιζε στη δυστυχία για πάντα.

νε στη Φέστα να βρούν ένα άγαπητικό

έγραψα όλα 'ς έκεινο τὸ γράμμα. Δέν

έποεπε να το σχίσης!... Είπα: "Ήταν

πο, όσο ή Ισαβέλλα του Δελάζαρη γιὰ - Όχι, Ισαβέλλα! είπε με μομφή μα- λεγα ποτέ. Μα σύ με κάνεις τώρα. τον Ερμανο Δεκούζη!.. Μόνο ή άγαπη ζι και έκεσία. Αὐτό μην το λές! Αὐτό Αὐτη τη φοσά, ή Ίσαβέλλα ετρόμαξε τον Εφμανο Δεκουζη... Μονο η αγαλη σου μ' έφερε ἀπόψε έδῶ ποῦ με βλέπεις. δέν ποέπει να το λές. Δεν μοῦ ἀξίζει, γιὰ καλά, Αἰσθάνθηκε ἔξαφνα πιὸ σκο-Μόνο ἡ ἀγάπη σου μ' ἔκαμε ν' ἀψηφήσω Σκέψου. Ἐξαγνίστηκα μὲτὴν εὐγενικώτε- τεινὸ, πιὸ βαρῦ, πιὸ καταθλιπτικὸ, πιὸ τὰ πάντα, νὰ βάλω κάτω καὶ τὴ ζωή μου εη ἀγάπη ποὺ μπορεί νὰ αἰσθανθη ἔνας φοβερὸ, τὸ μυστήριο ποὺ αἰσθανόταν απόμα για να φτάσω ως τη σάλα του άντρας για μια γυναϊκακι' είμαι βλέπεις ώρες-ώρες να την κυκλώνη. Κι' αφίνοναχομά για να φτασα ως τη σακά την κάμα- ετοιμος να επανορθώσω το κακό που ε- τας διά μιας το κορδόνι, έκαμε δτό βήρά σου αν δεν σ εβρισκα εδώ, για να καμα σε μια στιγμή τρέλλας, πόθου με- ματα πρός τον Ερμανο. προλάβω αὐτό τὸ γάμο ποὺ θὰ μ' ἔβύ- θυσιοῦ, χωρὶς νὰ ξέρω μὲ ποιὰν είχα νὰ θιζε στη δυστυχία γιὰ πάντα. κάμω. 'Απὸ σένα μόνο ἐξαρτάται νὰ που θα την έσπρωχνε μόνο το συμφέρο, ούτε ο άρραβωνιαστικός σου, ούτε ο μάθης τίποτα... ένα ταπεινό και πρόστυχο έλατήριο σάν πόσμος. Πέντε χρόνια τώρα τὰ φυλάω, αὐτὰ ποῦ μοῦ ἀποδίδεις, θάχε πολυλιγώ- ὅπως τὸ φυλάς καὶ σύ. Καὶ 'ς αὐτὸ τὸ τερο θάρρος απ' κότο που σου δείχνω διάστημα δεν ζω παρά με την άγάπη σου, πειο μυστική κι άπο το μυστικό - Ανθοωπος δμος που φέρνεται σε μας, και με την ελπίδα πώς μια μέρα θα

μια κόρη όπως εφέρθηκες έσύ, δεν μπο- σ' έκανα δική μου. οεί ποτέ ναγαπήση εὐγενικά; οὖτε ποῦ- - "Ωστε δεν μ' έχεις κάνει ἀκόμα; φώναξε θριαμβευτικά ή Ίσαβέλλα. Τώρα - Μτι δε σ' έγνωρισα, δεν σ' ήξερα τόμολογείς και σύ. Κι' αναγνωρίζεις πως πτιά είσαι. Σε πήφα για μια τρελλοχο- το «μυστικό μας» δέν θάχε καμμιά σηπέλλα, όποιαδήποτε, ἀπ' αὐτες που φο- μασία ἄν τὸ μάθαινε κι ὁ ἀροαβωνια- ζεις νὰ μιλήσω. Μά... νὰ καθήσω σὲ παορονετό Καρναβάλι μια μάσεα και πά- στικός μου!

τῆς στιγμῆς. Νά, μια Μαργέττα, μια τευση:

σ΄ ήξερα. Ακουστά μόνον είχα πως δ φορετικό! "Ως αύριο να μου λές, τα λόγια σμά της κι' δρθή, ἀκούμπησε άπλως κόντε-Δελάζαρης είχε μιὰν πανόμορφη σου θὰ πᾶνε χαμένα. Τὴν ἄγάπη σου δὲν τὰ δυὸ χέρια στὴν ἀψηλή του ράχη.
θυγατέρα. Μὰ μιχρὴ .ἔλειπες χρόνια τὴν πιστεύω, κι' οὕτε τὴ θέλω, οὕτε μοῦ . Ἐγεινε δυὸ στιγμὲς σιωπή. Ἑρέκαξε στὰ ξένα καὶ μεγάλη καθόσουν τὸ πε- χοειάζεται...

χωριστήκαμε χωρίς να μάθω ποιά εί- κι έξηκολούθησε:

ξαναείδα μιαν αθγή στο πλάϊ τοῦ πα- ώνουμε: Θὰ προτιμοῦσα νὰ πεθάνω- και τίς τρεῖς φορές ποὺ δοκίμασε ὁ πατέρα σου και κάποιος μου είπε: «Ίδὲς νὰ πεθάνω, τὰκοῦ;; παρὰ νὰ πάρω ἐσέ! τέρας σου νὰ σὲ παντρέψη, σούφερε γαμτη θυγατέρα του Λελάζαρη!»... ω Τσα- "Όχι μόνο γιατί σε μισω, παρά και για- προ ἀπό τὰ ξένα; 'Από την Πέτρα, βέλλα! ι άξερες τι έγεινε μέσα μου πείνη τι άγαπ ω άλλον. Καὶ θὰ πάρω ἀπὸ τὴ Μάνη, ἀπὸ τοὺς Κορφούς... Πως τη στιγμή!... Μα όχι, το ξέφεις. Σου τα αυτον που αγαπώ. Τελείωσε!

τής τύχης μου, τήταν γραφτό μου! Ητη ποπέλλα και να δεθώ μαζί της σε τοό- τησε:

Είναι ὁ τελευταίος σου λόγος;

πο που νάναι δική μου και νάμαι δικός Η Ισαβέλλα, πιο ήσυχη τώρα, πιο μό. Καὶ τώρα, σὲ παρακαλώ να φύγης που. Κὶ ἀπὸ χρόνια ὀνείρευόνταν να κυρία του ξαυτού, της, είχε καθήσει ά- όπως ήρθες. Στιγμή να μείνης ακόμα, ξνώσουν μια μέρα τα παιδιά τους.

τη ερωτική εξομοκοτήση. λευταΐα λόγια του Ερμάνου σήκωσε πά- τοίχο. Μά ὁ Ερμάνος ἔμεινε στη θέση του

- "Όχι του είπε. Δεν είμαι δική σου ακίνητος.

-AE menyels:

- "Όχι. "Έχω να σοῦ πῶ κι ἄλλα.

μας ένωνουν έμας τους δυό, μας ένω έγω, δεν φοβαμαι κανένα. Έμπρος! Φεύγα γιατί θα χτυπήσω το πουδούνι. - Τί, ἀπόρησε ή Ισαβέλλα. Τι άλλα - Και κατέβασε το χέρι της νευρικά ώς

τη φούντα.

δεν πιστεύω πως μάγαπας. Κι' έγω σε μάθη δ "Εννερής σου, αμέσως θα γυ-— Μὰ ὅχι, ὅχι! διεμαρτυρήθηκε ὁ μισῶ, τἀκοῦς; σε μισῶ! ρίση στὴν Κέρκυρα μονάχος!... Σοῦ δρνέας. Χίλιες φορὲς ὅχι! Ποτὲ ἄνθρωπος σὰν ἀπὸ πόνο ἀληθινό.

σὰν κόσμο δὲν ἔγελάστηκε γι ἄνθρω- σὰν ἀπὸ πόνο ἀληθινό.

- Τίτ! οωτησε με πνιγμένη φωνή. - Χτύπα λοιπόλ το πουδούνι, την εμείνη μυστικό δικό μας για πάντα, προκάλεσε δ Έρμανος, φώναξε να μέ Πίστεψέ με, Ισαβέλλα! Ανθοωπος να μη το μάθη ποτε ούτε ο πατέρας σου, σποτώσουν εδώ-μέσα, αν δε θέλης να

- Για το Θεό! .. Μίλησε! ...

Τώρα τὸν παρακαλοῦσε, τώρα ήθελε χί' αὐτή νὰ μάθη.

Επιτέλους! έκαμε ο Εφμάννος. Καὶ ἀφίνοντας τὸ σαρχαστικό ὕφος. πού είχε πάρει μιὰ στιγμή, καί σὰ μετανοιωμένος μάλιστα γι' αὐτό, είπε σιγά καὶ μὲ πόνο:

-Ναί, θὰ μιλήσω... Έσυ μάναγκά-

Τίκος μου:
Ο Ερμάνος ἀποκρίθηκε με ἀπογοή- βλέμμα ενα κάθισμα. Κι' ὁ Ερμάνιος Μοῦ μιλεῖς πάλι σὰ νὰ εἴμουν ὁ μὲ περισσότερη συγκίνηση παρά κούρα-

αφοῦ ἀχόμα σοῦ ἔβγαλα τη μάσχα. ἐκβιαστης ποὺ μὲ νομίζεις!... ση, ἐκάθησε.
Γιατὶ δὲν σὲ είχα ἰδῆ ποτέ μου καὶ δὲ Μὰ δὲν υπορῶ νὰ σὲ νομίσω δια- Η Τσαβέκλα προχώρησε ὡς τὸ κάθι-

οισσότεσο στην εξοχή... Κείνη τη νύχτα Εδώ ή Ίσαβέλλα σηκώθηκε ἀπότομα πονύχτεσο πουλί. Κι' δ Εφμάνος ἄρ-TYLOE:

σαι. "Υστερα δμως: μετά καιρό, σὰ σὲ - "Ας τὸ πῶ μιὰ γιὰ πάντα, νὰ τελει- Εχειςπαρατηρήσει, κοντεσσίνα,πὼς τὸ ἐξηγεῖς; Τὶ σημαίνει αὐτό;

- Τίποτα. Σύμπτωση... Ο πατέρας μου έχει δικούς και φίλους παντού.... Ο Ερμάνος έμεινε μια στιγμή σκε- Ο κόντε-Φούντης, δ πατέρας του Εννε ταν θαθμά Θεού ναπαντήσω έγω αὐτή πτικός. "Επειτα, με απόφαση τη ρώτ μη, στάθηκε παιδικός του φίλος. Στην Κέοχυσα, στην Ιταλία, στο Παρίσι, σπουδάσανε μαζί. Ύστερα διατηρούσαν Μάλιστα! τοῦ ἀποκρίθηκε μὲ θυ- ἀλληλογραφία. Βλεπόταν και κάπου-κά-

κοη-ἄχοη σὲ μιὰ καρέκλα καί, μὲ τὸ φωνάζω!

Μιλῶντας ἔτσι, ἡ Ἰσαβέλλα προσπακεφάλι σχυφτὸ, ἄχουγε τὴν ἀλλόχοτη αὐ

Καὶ τρέχωντας, ἔπιασε τὸ πλατὺ κορδοῦσε νὰ πείση καὶ τὸν ἑαυτό της πως
τὴ ἐρωτικὴ ἔξομολόγηση- ᾿Αλλὰ στὰ τεδόνι τοῦ κουδουνιοῦ, ποὺ κρεμόταν στὸν αὐτὸ ἡταν. Μὰ ὁ Ἑρμᾶνος τὴν ἔχοψε: -- Μπορεί. 'Αλλά δὲν είναι αὐτό!

Μὲ τὴν ἴδια ψυχολογία και μὲ τὴν ίδια θέρμη, ή Ισαβέλλα έξηκολούθησε:

- "Επειτα, ἀπὸ τοὺς νέους τοῦ τόπου δεν έτυχε νάφέση κανένας του πατέφα λά... που δεν τὰ ξέρεις, Ἰσαβέλλα και πανε του κάκου. Αὐτό που με φοβερί- του ιδέο κόνο οι δένου στο κάκου. Αὐτό που με φοβερίλά... που δεν τα ξεφείς, Τουρελία και παν το μανερώσης, ας το μάθη τώρα κι την ίδεα κως δι ζενδι άν συμφώνησα του ἴσως δεν θα γίνη ἀνάγκη να τα μά ζεις να φανερώσης, ας το μάθη τώρα κι ἀπὸ τους ντόπιους. Κι ἄν συμφώνησα θης... Αὐτά μᾶς χωρίζουν ναί, μα καὶ ὁ πατέρας μου. "Οσο ἔχω τὸν "Εννερη κι ἔγὼ πρόθυμα νὰ ξενιτευθώ, ἐσὺ ξέοεις πολύ καλά την αίτία...

—Nai, μα δεν είν αὐτό! είπε πάλι ό τὸ κοκάλινο κοίκο του κορδονιού με Ερμάνος. Μπορεί ὁ πατέρας σου νὰ μὴν ἔχη καλὴ ἰδέα γιὰ τούς ντόπιους, — Μήl εκαμε ὁ Ερμάνος ἀκίνητος και καταλαβαίνω πολύ καλά γιατί προ-ίντα. Η Τσαβέλλα ἀπὸ μέσα της σὰ τὰ ἐΤρόμαξε.

—Μὰ δὲν μπορεῖ νὰ συμβαίνη τίποτα ποὺ νὰ μᾶς ἔνώνετ ἔμᾶς τοὺς δυό! 'Αδύνατο!.. Τὰ πάντα μᾶς χωρίζουν. Εσύ. **

Αντά.

Ταντά.

Αντά. Τὰ πάντα μᾶς χωρίζουν. Εσύ. **

Αντά. Τὰ πάντα μᾶς χωρίζουν. Τὰ πάντα μᾶς χωρίζουν. Εσύ. **

Αντά. Τὰ πάντα μα τὰ τὰ τὰ πάντα μα τὰ τὰ πάντα τὰ κα τ

HOLHEH AOFOTEXNIA

MAREXTA AIHTHMATA

MAPAMYO

Ta «Havellhvia» Bemoouvras nolu

γώρα με τὰ ώμορφα ξέπλεχα μαλλιά της του Οὐαϊλδικού δράματος, ἀντιγραφή μιᾶς κορύφωμα τῆς φλογισμένης ἀπὸ ερωτα ρεγπείνα στούς ώμους της.

άγνωστη γυναίκα, κρυφομιλούσαν, μα κανέ- κράθηκαν γιατί ή Μαρίκα δεν εξήτησε τὰ καὶ ἀπὸ τὸ μίσος στὸν έρωτα. Καὶ πόση νας των δεν την γνώριζε. Ένας καλλίτενας των δεν την γνώριζε. Ένας καλλιτέ- φωτά τους και να της ύποδείξουν ότι ή έξαρσις στην εκδήλωση της δίψας της εκ-χνης, την ώρα που περνούσε από το έργα- Μαίρη Γκάρτεν ήταν ντυμένη με μιά φού- δικήσεως έμπρος στο κομμένο κεφάλι του στηρί του, έτρεξε έξω στο δρόμο καὶ μέ στα λαμέ γεμάητ πούλιαις, που έμοιαζε σάν Προφήτου: «"Αν με κοίταζες, θα μ'άγα-

της καὶ έπέρασε.

και προχώρησε.

δέν μ'έγνωρίσατε. Το δωρό μου δέν είνε γιὰ καὶ τὴν σφραγίδα τῆς μεγάλης τέχνης της. ρόλον τοῦ Τετράρχη τῆς Ἰουδαίας,δέν μπο-

δάσος. Στην άρχή του χάθονταν ένα γερον- ἀπὸ τὰ δρια χάθε πεζης χριτικής. Ἡ Καὶ τὰ δευτερεύοντα πρόσωπα ήσαν πολὸ τάχε. Έπηγε ποντά του, ἔσκυψε καὶ τοῦ πανεύμορφη ἐμφάνισίς της, ήταν μία γοη καλά. Όπως ή κ. Άργυροπούλου ώς Παιείπε μ'ένα γλυκό χαμόγελο στὰ χείλη της: πευτική ἀποκάλυψις διὰ τοὺς θεατὰς, οἱ δόπουλο τῆς Ἡρωδιάδας, ὁ κ. Θυμέλης ὡς

τής είπε: «Ποιὰ είσαι; 'Από ποῦ ἔρχεσαι;» χλασσιχῶν ἔργων ἡ τὰς κομψὰς ἀμφιέσεις ΄ Ας σημειωθή, ὅτι ἡ «Σαλώμη» τοῦ Η πεντάμορφη πρὶν ἀχόμα τελειώσει τῆς ἐποχῆς μας, δὲν μποροῦσαν νὰ μαντεύ- Ὀσκὰρ Οὐάὶλδ, κατὰ μετάφρασιν τοῦ κ. Ν. Η πενταμορφη πρίν αχόμα τελειωσει της εποχης μας, σεν μποροσσαν να μαντες Ποριώτη, εκράτησε το πρόγραμμα τοῦ θεείχε μπή στο δάσος. Μια ασημένια φεγγοσουν τὸν αλαδάστρινο Πραξιτέλειο χορμὸ άτρου Μ. Κοτοπούλη, εξη δραδυές κατά κειὰ φωνή ἀκούστηκε κὰ λέη: «Υστερα Καὶ ή φωνή ἔσδυσε. Σιγαλιὰ πάλι ὰ- συνέχεια, μὲ μοναδικήν διὰ τὰ ἀθήναϊκὰ από πολλά χρόκα θὰ ξαναγυρίσω. Ίσως πλώθηκε στὸ σκοτεινό δάσος.

GEATPIKEE KAMMANIET

Η ΣΑΛΩΜΗ

εθευχή που άπτο σημερινό τους φύλλο θα την Σαλώμη, εκρίθη πλατειά, ζωηρά και τη φήμη σ'έναν άξιο ζωγράφο της Σαλώμης πλουτίζωνται με τη συνεργασία του Ρήγα ποιχιλότροπα στούς φιλολογικούς μας πυ παίρνοντας αυτόν για πρότυπο. Με την υ-Βενετσάνου, ἀπ' τὴ Γεομανία.)

χλους. Είνε παράξενο ὅτι οἱ περισσότεροι πόκρισίν της μᾶς ἔδωκε ὅλη τὴν κλίμακα
Μιὰ πεντάμορφη γυναϊκα περνούσε στὴ περίμεναν νὰ ἰδοῦν τὴν Μαρίκα στὸν ρόλο τοῦ πάθους, ἀπὸ τὴν «ἀγνὴ ἡδονή», ἔως τὸ ξένης ήθοποιού, που έτοχε να ίδουν ταξει- σαρχός. Τε πλούσιος χρωματισμός είς τήν Οι άνθρωποι σταματούσαν δλέποντας την δεύοντας στην Ευρώπη. Πολλοί μάλιστα πι- μετάπτωσίν της ἀπό τὸν ἔρωτα στὸ μίσος, λαμπερά μάτια την παρακαλούσε: «Χρόνια ψάρι, ή ότι ή Όρσκα επαίζε κυλισμένη » πούσες. Τὸ ξέρω πῶς θὰ μ'άγαπούσες, τώρα ζητούσα μιὰ γυναϊκα τόσο ώμορςη κατά γης μπρός στό κεφάλι του Ίωσχανᾶν. " καὶ τὸ μυστήριο της ἀγάπης είνε τρανόσάν κ'έσενα. "Ελα να γίνης το πρότυπο Παράξενη αντίληψες του κοινού μας και η τερο κι'άπ'το μυστήριο του θανάτου. η μου. Αλώνια οἱ ἄνθρωπο: θὰ προσχυνοῦν τὴν πειὸ παράξενη ἀχόμα φαίνεται, προχειμένου "Ολο αὐτὸ τὸ "Ασμα 'Ασμάτων πορφυρωμέπερί χοινού διανοουμένων.

Ή άγνωστη γυναίκα έσχυψε το κεφάλι 'Ηθοποιός σημαίνει δημιουργός. Έχει δ- τη γραμμή τοῦ θεϊκά σμιλευμένου κορμιοῦ λη την έλευθερία ο ήθοποιός, να αίσθανθή της, με την άρμονία τῶν κινήσεών της, με Τοτερα ἀπὸ Ἰλίγο δρέθηκε ἀπ'έξω ἀπὸ καὶ νὰ ἀποδώση ένα χαρακτῆρα, μιὰ μορ- τὸ τρικύμισμα τῆς ψυχῆς της, μὲ τὴν διτο χατάστημα ένδη έμπορου. Έχεινος, μό- φή, φανταστική είτε δανεισμένη, έτσι όπως ϋλισμένην είς πολυκαλάμους αὐλοὺς φωνήν λις την άντίπρυσε, έτρεξε ποντά της παὶ τὸ αίσθημά του, ή ψυχή του, ὁ ὁργανισμός της, μὲ τὴν φλόγα τῶν μαστῶν της καὶ εξήτησε να χαιδέψη τὰ ὅμορφα μαλλιά του, ἡ ίδιοσυγκρασία του καὶ ὁ νοῦς του τὸ τὸ ἀνατρίχιασμα τῆς σαρκός της. Ἡταν ἡ της, λέγοντάς της: «Τὸ κατάστημά μου καταλαδαίνει. "Όπως τὸ ἴδιο δράμα τοῦ παιδούλα, ποῦ μεγάλωσε στὴν ἔκουλη αὐλή. είνε γεμάτο από δαρύτιμα υφάσματα καὶ Οσκάρ Οὐάϊλδ, ἔδωσεν ἀφορμὴ στόν Στρά- τοῦ Ἡρώδη, ποὺ φλογίσθηκε μὲ τὸ « σᾶν πολύτιμα πετράδια. Έλα να στολίσω σένα ους να συνθέση μια «Σαλώμη» και να γρά- το κρίνο τοῦ άγροῦ» κορμί τοῦ χλωμοῦ Ἰωπου είσαι ή ώμορφότερη μέσα σίδλες τής ψουν κατόπιν μιὰ μουσική στο ίδιο θέμα ο χανάν, μὲ τὸ στόμα του που είνε «πειὸ κόκ-Μαριότ, ὁ Χάντλεϋ, ὁ δικός μας ὁ Ριάδης κινο καὶ ἀπὸ της κόκκινες κλαγγές των Μά ή πεντάμορφη γυναίκα πάλι προχώ- καὶ πολλοί άλλοι, κεντώντας ὁ καθένας τὸ σαλπίγγων», που διαλαλούν τὸν ἐρχομὸ τῶν θέμα ἀνάλογα πρὸς τὴν φαντασία του, τὴν δασιλέων», ἡ παιδούλα ποὺ ἔπαψε νὰ εἶνε Περνούσε από έναν ανθισμένο κήπο μ'ένα εμπνευσίν του καὶ τὴν δεξιοτεχνία του, ε- άγνη, γιατί ἡ θωριά του «γέμισε τὴς φλέόμιορφο παλάπι. Ένας νέος, με δροσάτα του έδωσε καὶ είς δλας τὰς ήθοποιούς τοῦ δες της με φλόγα», ή δασιλοπούλα που κανειάτα, έτρεξε ποντά της, έγονάτισε καὶ πόσμου τὴν εὐπαιρία νὰ δείξουν τὸ δραμα- παρρονέθηπε καὶ ποὺ «οὕτε ρέματα, οὕτε ζητούσε να φιλήση τὰ πόδια της, ένφ με τικό ταλέντο τους, έρμηνεύοντας ή κάθε μεγαλοπόταμα μπορούν να σδύσουν το πάμπά φωνή γεμάτη πόθο της έλεγε: «Έλα μία χωριστά, την Σαλώμη, σύμφωνα μὲ θος της.» Ήταν ή Σαλώμη, ή χόρη της μαζή μου. Έλα νὰ γίνης δασίλισσά μου.... την αίσθητική της άντίληψι, την έντασι Ήρωδιάδας, που διψούσε την όμορφια τοῦ των νεύρων της, και την δημιουργική της Ίωχαναν, που πεινούσε για το κορμί του Τὸν ἔσπρωξε μὲ την ἄκρη τοῦ χεριοῦ της δύναμι. Καὶ ὅπως ἡ "Ορσκα δὲν ἔμοιαζε καὶ «οῦτε καρποὶ, οῦτε κρασὶ μποροῦν τὸν ι προχώρησε.

με την Μαίρη Γχάρντεν, ούτε ή Μαρίχ πόθο της νὰ πραύνουν.» Αὐτή ήταν ή ΜαΟταν έφτασε στην ἄκρη τῆς χώρας, ε- Βίτιχ με την Ναζίμοδα, ούτε ή Ρεζίνα ρίκα.—Μιὰ Παθητική Συμφωνία σε φεγγύρισε πίσω της καὶ είπε μὲ τὴν άργυρο Μπαντὲ μὲ τὴν Ελεονώρα Ντούζε, ἔτσι γαρολουσμένη νύχτα. και ή Μαρίκα Κοτοπούλη δεν έμοιαζε με Δίπλα στον θρίαμδο τῆς Μαρίκας Κο-«Δυστυχισμένοι ἄνθρωποι. Ήλθα γιὰ νὰ χαμμιὰ, ἀλλὰ ήταν ή Κοτοπούλη-Σαλώμη, τοπούλη, στέκοι ὁ κ. Έ. Φῦρστ ὡς Ἡρώσάς φέρω ένα άνεκτίμητο δώρο. 'Αλλά σεις άφθαστη, μοναδική, με την προσωπικότητα δης. Βλέποντας τον κύριο Φύρστ είς τον

Μπροστά της ἀπλώνονταν ένα ἀπέραντο το έναν Οὐάτλο γιὰ νὰ τὸ ψάλλη. Βγαίνει ρος Ἡρώδης εἰς τὸ παγκόσμιο θέατρο. Τό γεροντάχε την χύτταζε ντροπαλά καὶ δὸ, τυλιγμένη τὰ πέπλα τῆς Ἱερείας τῶν της.

τότε οἱ ἄνθρωποι μὲ γνωρίσουν. Εἰμαι ἡ ('Απ' το Γερμανικό) Phyas Beretoāros

TO OKTATINON THE SPACEMANT

TA EPOTIKA MAZ TPATOYAIA

Κάθε φοράν ὁ δύστυχος έγα χιλια-[κριβή μου Παίονω σχληρήν ἀπόφασιν νὰ σ' [ἀρνηθῶ πικρά Γιατί βαθειά λιχνίζοντας — εύρίσκω [στην ψυχή μου

Τούς πόνους περισσότερους και λίγη [τή χαρά,

Μὰ ὅταν ἰδῶ τὰ μὰτια σου παράπονο [γεμάτα Γλυκά νά με κυττάζουνε - Θεέ μου

[πῶς βαστῶ; Νά γονατίσω μοθόχεται κι' ανάμεσο

[στή στράτα Σχλάβος πῶς σούμαι, ἀγάπη μου, [πιστός γὰ σ' δρχιστώ!

('Ало т' 'Адлівната) Э.К. ІПЕРАНТІЛІ

Το πως έρμήνευσε ή Μαρίκα Κοτοπούλη της καλλιτέχνιδος, που μπορεί να χαρίση νο με αίμα, το εξωντάνεψε ή Μαρίκα με

Τὸ παίξιμο τῆς Μαρίκας, θὰ ἐχρειάζε- ρεῖ νὰ φαντασθῆ κανεὶς ὅτι ὑπάρχει δεύτε-

«Μέ είχες γνωρίσει όταν ήσουν νέος;» - όποιοι τόσα χρόνια δλέποντας την τραγω- Α΄ Τουδαίος και ό κ. Βέλμος ώς Στρατιώ-

θέατρα είσπραξιν.

AIMINIA KAPABLA

OI STIXOITON "NEON"

ETHEMATIAE TOT TO AIROMA (Zvn 8. K. A.)

Σὲ σένανε κοιτάζεται ὁ ήλιος τὸ πρωί σὲ σένανε μικοοῦλα Σὲ σένανε δταν πλανᾶ ὁ ἀγέρας τὸ πανί, στή μακουνή βαρκούλα...

Σὲ σένανε κοιτάζεται τὸ βράδυ ή Σελήνη

στό ἀφρισμένο χόμα Σε σένανε ξαγνιάζεται μονάχ άμα σε δεί άμαρτημένου χρίμα... Σάν κάποτε όνειφευτώ μιαν ώμορφη ζωή

 - ζητάω τἡ ματιά σου Καὶ σὰν περάσει τὄνειρο καὶ ροδοφέξ'ἡ αὐγι
 ζητῶ γὰ 'ρθῶ κοντά σου. Σάν Αφροδίτης άγαλμα με μέσα του ζωή

είσαι γλυκειὰ παρθένα Σ' της ζωής το κάθε μου λεφτό, την κάθε -ο νούς μου είνε σε σένα-

АВЯНТРОЕ АНТР. КАВАФАКНЕ

EYSYMEE ISTOPIES

ENAS KAKOPPIZIKOS TENATHE

α"Αφησα κί' ε'γω το χωριό μου κι' ήρθα να το είνει ανό αναπημένο μου παιδί αλλά κάμω... χωριό στην 'Αθήνα. Περιφρόνησα κάμω... χωριό στην 'Αθήνα. Περιφρόνησα κάμω... χωριό στην 'Αθήνα. Περιφρόνησα κάμω κάμω... χωριό στην 'Αθήνα. Εριφρόνησα κάνα βέβαιο; 'Οπωσδήποτε κάτι πρῦ μὲ κλαῖς... είπε μὲ παράπονο ἡ μικρή Γκάμην. Το λίγες μέρες δλα τὰ ἐπαγγέλιιστα κ.' ξυκαι βέβαιο; 'Οπωσδήποτε κάτι πρῦ μὲ κλαῖς... είπε μὲ παράπονο ἡ μικρή Γκάμην. Το καργορεί είνε ἡ καλωσύνη της άδελφης Βερονό και διακρονίκης που δέχεται νὰ σας πάρη στὸ παρθεγονό και τὸ γράμμα καὶ μετς τὸ θάρρος νὰ σ' ἀφίσωμε ετσι ἀν κλαῖς... είπε μὲ παράπονο ἡ μικρή Γκάμην. Τον κουδούνισμα τότε διέκοψε την τρυφερήν αναγωγείο τῶν καλογραιῶν. Νὰ καὶ τὸ γράμμα καὶ τὸ γράμμα και τὸ και τὸ γράμμα και τὸ κ σιγά-σιγά συνήθισα καὶ μένω εύχαριστημέ- θα: σίγα συγήθισα καὶ μενω ευχαριστημε-νος. 'Απ'τὶ ςδουλειές μου έκείνη ποῦ μοῦ φέρνει περισσότερο κέρδος είνε τὰ «ραδα-εἰς το παρθεναγωγεῖον μας κατὰ τὴν μακράν σάκια» ποῦ διάφοροι κύριοι μοῦ ἐμπιστεύον-σάκια» ποῦ διάφοροι κύριοι μοῦ ἐμπιστεύον-απουσίτεν σας, ἀναγνωρίζου να τὰς πιὸς τὴν Ποιὸς γὰ ἡταν λοιπόν, ὁ συμπαθέστατος αὐ-

- 'Αγαπημένη μου Γχάμπυ, όταν έχη και "Επείνη την ώρα πρόβαλε ή καμαριέρα φέ νεις ένα μπαμπα που άφινει τὸ σπίτι του πέντε ρια για τὸ Δημοτικὸ θέχτρο... 'Εμένα μου είνε ἀδύνατο νὰ πάω στην «τιμητική» πρέπει, νὰ ὑπερηφανεύεται γι ἀὐτὸν, ὅσο για τὰ πάν απάς ετό. Κύτταξε νὰ μαμα θὰ με καταλάβης τώρα καλλίτερα: 'Η μαμα θὰ με καταλάβης τώρα καλλίτερα: 'Η μαμα θὰ με καταλάβης τώρα καλλίτερις καὶ διάβασε: 'Εξιαι στη Μασσαλία ἀπελπισμένος χωρίς πας στὶς πέντε ἀκριδῶς ποῦ ἀρχίζε: τὸ δέν είνε ἔτσι; - 'Ω! ναὶ είπε μὲ ὑπερηφανειχ ἡ Γκάμπυ. - 'Ω! Θεέ μου!! Αὐτὸς πάλι... φώναξε ἡ ἡ - 'Ε λοιπὸν ἄν ἐλέγαμε πῶς ἡ μυμα είνε δρασιὸς δείννοντας στὸν Σαμπερτὲν τὸ τηλε-

Τίπρα τα εισιτηρία και πηγα στην παρά-λειό που δεν έγουν βέβαια τόσο ξακουστή μα Το που θάλετε άγαπητή. Είνε φυσικό. Δεν ζες και όταν ήσύχαζαν, ο κόσμος ἀπ' την μας ζηλεύουν. Κατάλαβε; τώρα; Τές καὶ όταν ἡτύχαζαν, ο κόσμος απ.

Τότερα, μιὰ ξεγψωνωμένη ἄρχισε νὰ λέη Ενα ποινής του τό ορχίζεστι πῶς δὲ θὰ πῆς στα παι Του Τότερα, μιὰ ξεγψωνωμένη ἄρχισε νὰ λέη Ενα ποίημα ποῦ ἡταν νὰ κλαῖς... Τρεῖς ὅ- Ναὶ Ζινέτ μου στὸ ὁρχίζομαι.

Καὶ γυρίζοντας πάλι κοντὰ στὴ μητέρα του ἀκανός νὰ διαπράξη τὸ μεγαλύτερο κακὸ τὴ καὶ γυρίζοντας πάλι κοντὰ στὴ μητέρα του ἀκανός νὰ διαπράξη τὸ μεγαλύτερο κακὸ τὴ καὶ γυρίζοντας πάλι κοντὰ στὴ μητέρα του ἀκανός νὰ διαπράξη τὸ μεγαλύτερο κακὸ τὴ καὶ γυρίζοντας πάλι κοντὰ στὴ μητέρα του ἀκανός νὰ διαπράξη τὸ μεγαλύτερο κακὸ τὴ καὶ γυρίζοντας πάλι κοντὰ στὴ μητέρα του δεν ἔχει πειὰ χρήματα.

Τὸτο καὶ γυρίζοντας πάλι κοντὰ στὴ μητέρα του δὲν δὲν τὴν ἡσυχία σας! Έγρι δὰ βρῆτε ἀπὸ τὸν Μανὲν τὴν ἡσυχία σας! Έγρι ὅπως σᾶς εἶπα κι ἄλλοτε ἄν ἡμουν στὴ θέση στος δὲν θὰ τοῦ ἀπαντοῦσα ποτέ!

-Καὶ δέδαια έγω είμαι...

- Έ λοιπόν, ήταν καλά στο θέατρο; -Χμ... Καλά ήτανε. Βάστιξε άκριδώς

TORIG WORG.Ε, μπράδο... πήγαινε τώρα...» Μούπε μές που μᾶς χρωστᾶς! Αὐτὸ ἐννοῶ... φώναξα πάλι·

τεκό... Κι'άκομα δε σας λογάριασα το Βρό- πληρώση το χρέος του! Και διέταξε μάλιμο πώχαμα ἀπὸ δῶ ὡς τὸ θέατρο καὶ τὴν στα νὰ μὲ πετάξουν ἔξω ἀπ'τὴν πόρτα του! επιστροφή...

-Καί... τί ἐννοεῖς μ'αὐτό;..

Αρχησα τότε νὰ χάνω τὴν ψυχραιμία θυμάμαι...» - Έννοω, χύρκε, ότι τρείς ώρες πρός!

ENA THEROXO BIL REPIRETEIAL MIGILIOPHMA

LLEINLE CLE LE

-2 (Συνέχεια εκ του προηγουμένου) Θά είστε του προηγουμές κατά την θήσεις της νεότητός σας καὶ σᾶς ἀσπάζομαι ή ἀδελφή Βερονίκη» - Θὰ είστε τουλαχίστον φουνίμες κατά τη ασεκφη Βερονική ἀπουσία μου...! είπε ή Λιζετα στα δυό κορί τσια της, καὶ τότε ή Ζινὲτ ἔσπευσε να την αγ-καλιάση θερμά και να τη διαθεβαιώση πως πίντα μόνο ποῦ θα την θυμοῦνται θὰ γάτον σθήσεις που της ἔφεραν δάκρυα.

έπαγελαν μου φάνηκε άρκετὰ δαρύ. Μα που μουστειλε Καὶ διάβασε τότε τὰ ἀχόλου-πίσκεψη θὰ εἶνε.

Παράξενος πελάτης ἀλήθεια κι' αὐτός! — Ελειπόν ἄν ελέγαμε πῶς ἡ μιμῶ εἰνε Πῆρα τὰ εἰσιτήρια καὶ πῆγα στὴν παρά- μεγάλη καλλιτέχνις, τάλλα τα ποιδιά στο σαο.

δελφή Βερονίκη;

— Μοῦ γράφει κι αὐτά:
«Σᾶς εὐγομαι καλὸ ταξεῖδι ἀγαπητή μου καὶ παρακαλῶ τὸν Θεὸν δι ὑμᾶς. Γνωρίζω

— Κι ἀν δεν τοῦ ἀπαντήσω

καὶ παρακαλῶ τὸν Θεὸν δι ὑμᾶς. Γνωρίζω ότι δεν ελησμονήσατε τὰς γριστιανικὰς πεποι δε θὰ προσπαθήση νά μ' έχβιάση;

δύο δραμές την ώρα, μάς κάμουν έξη δοα-Καὶ ἐπέμενα νὰ μὲ πληρώση. Ἐκείνος τὰ παιδιά σας παντοτεινά.... καὶ έτοιμαζόταν νὰ φύγη. Έγω όμως του θύμωσε τότε. Τὸν φοδέρισα πῶς θὰ φέρω

Βάστιξε τρεῖς ώρες μὲ το ρολόῖ, άρεν χωροφύλακα! Τοῦ κάκου! Δὲν ἐννοοῦσε νὰ

...Τί διάδολο! Σοῦ είνε μερικοί-μερικοί Αθηναίοι πώχουν κάτι τρόπους! Ακούς ε- ματα στον δυστυχισμένο. κεί, πελάτη που σου πέτυχα! Αύτὸ θὰ τὸ

Διὰ τὴν ἀντιγραφὴν ΑΙGLON

Καὶ πραγματικά άνοιξε ή πόρτα καὶ πρό-

- Κι' αν δέν του απαντήσω νομίζετε πόσ

- Μά τότε θά μπορείτε να ύπερασπισθήτε με τὸ νόμο τόν εάυτό σας, ενῶ ἔτσι ποῦ κά-μετε, θὰ τυρανεῖσθε καὶ σεῖς καί τὰ καϋμένα

Ή Λιζέτα όμως χωρίς να λάβη ὑπ' όψιν, τίς προτροπές τοῦ Σαμπερτέν, ἐπῆρε τὴν τζάντα της και άφοῦ τὴν ἄνοιξε, ἀπέσυρε μερικά χαρ-

 Ακούστε με Σαμπερτέν. Δε θα μπορούσα να ήσυχάσω στο μαχουνό μου ταξετδι αν δεν αφωτα τουλάχιστον αυτή τη φορά μερικά χρη-

- Μά Λιζέτα Ι δέν ἔγετετὸ δικαίωμα νά προσφέρετε σ' έναν άλύτη την προίχα των

(εΗ συνέχεια είς την 8ην σελίδα)

Επχινούν τη χρηστότητα, την αφίνουν όμως και πεθαίνει άπτην πείνα! Ηλ. Ι.Κ.

Μιά έξυπνη παρατήρηση, είνε προτιμότερη άπο έναν άνόητον επαινον

(Συνέχεια έκ τοῦ προηγουμένου)

στοιχεία διά να πιστεύης δτι δεν ύπηρχα πλέον είς την ζω- κόμης μιὰ ώραία ημέρα είπε πώς εσκόπευε... να πωλήση ήν. Ο Φάδιος για σένα ήταν ενα μακρυνόν παρελθόν, ένα πα- τον Σολιμάν! κι' αὐτό ήταν ενα φοιχτό γιώπημα για τον θὰ σοῦ ἐρερε εὐθυμίαν καὶ φαντάζομαι πόσον εὐτοχεσμένην ἄλλη φορὰ πάλι, στην ἐκβταστική ἐπιμονή τοῦ νεαφοῦ του θά σε έκαμνε η ίδεα αδιή που έφυγα για πάντα και σ΄ άφη- κυρίου, δ Ίβαν ύπεχώρησε, ώστε να τον δδηγήση μερικές σα ελεύθερη εἰς τὸν δρόμον της ἀπατης καὶ της άμαρ- βραδυές στὸν ἔξώστη γιὰ ν' ἀναπνεύση λίγη δροσιά. 'Αλλά

άπό πάνω σου! Και δμως ετάφην ζωντανός!

προσεπάθησε να διαφύγη από τας χείρας αίν όποιαι την ε- πολύ λίγο για τον ξαυτό του, είχε τελευταίως φιχτή με πάπράτουν δυγατά.

το ου από την όποιαν οδδέποτε έλλειψε και ή παραμικρο- τὰ εθαύμαζε μποσστά στο παθρέφτη του με ένα υπερήφανο τέρα πολυτέλεια, δάλε είς τὸν νοῦν σου το δυστυχισμένο ύφος, δ Ίβὰν τὸν είδε καὶ γέλασε: αύτο σώμα ξαπλωμένο, ἀναίσθητο μέσα εἰς τὸ καρφωμένο «- Μὴ γελῆς, τοῦ φώναξε ἐκεῖνος τότε στρεφόμενος ἀπό έχεινο φέρετρον που δλέπεις έχει πέρα! Ποιός θα δπέθετε τομα. Αυτά τα μαλλιά που βλέπεις είνε δ μοναδικός σύνδεποτέ δτι τὸ σωμα αὐτὸ εθρίσκετο ἀκόμη ζωντανὸν καὶ δτι σμος ποῦ μὲ κρατεῖ στὴ ζωή !...» Νὰ κόψη τὰ μαλλιὰ τοῦ ἡ ζωὴ μέσα του θὰ είχε ἀρκετῆν δύναμιν νὰ σπάση τὸ Στέφαν ! ἀλήθεια τὸ χέρι τοῦ Ίβὰν θὰ παρέλυε στὴν ἐκτέ-

χείσησε πάλιν να άποσύρη τὰς χείρας της. Βλέπουσα όμως δει κυβερνάται ἀπὸ είνα δούλο, ἀνεστάτωνε τὸν εγωϊσμό ότι όλοι οί κόποι της ἀπέδαινον μάταιοι μέ παρετήρησε του σφοιγηλού αυτού νεανίου και με τους τρόπους του με όφθαλμούς έντος των όποιων είχε συγκεντρωθή όλη της τον υπεδούλωνε. Αὐτὸς ποῦ ἔτρεμε μπροστά στὸν πατέρα η οργή και είπε:

των να τρίξουν ἀπό ἐντροπήν.

τότε δτι μεγαλυτέ α άγωνία άπο αυτήν δέν ήτο δυνατή! μου την πόρτα, και πήγαινε να σελώσης τάλογό μου! Καὶ όμως ἔχαμα λάθος, διότι μὲ ἐπερίμενε καὶ ἄλλο μαρτύριον χιλιάχις χειρότερον. Κατόρθωσα να άνακαλύψω τρόπον άποδράσεως. Με δάκρυα εύγνωμοσύνης είς τούς δφθαλμούς εύχαρίστησα τον Πανάγαθον Θεόν διά την διάσωσίν μου, την έλευθερίαν μου και την ζωήν την όποιαν μου έδωσε ωραΐος θέλω νάβγω έξω! θέλω νὰ τρέξω! θέλω νὰ πεπάλιν. "Α, τὶ ἀνόητος που ήμουν! Ποιός νὰ μοῦ τὸ ἔλεγε ράσω όλη μου τη μέρα στούς κάμπους!! ότι όλίγον ἀργότερον θὰ ἐπεθύμουν τὸν θάνατον!

στόματός της. Την έσυρα πάλιν πλησίον μου. Ολόκληρον έντύπωσι προφερομένη ἀπό τὸν Στέφαν. Τότε λοιπόν ὁ

δσων σου είπα:

Δὲν ἀπάντησε. Μὲ κατέλαδε μανιώδης ὀργή!.

κάμω νὰ μιλήσης. Μίλησε! Καὶ ἐτράδηξα ἔξ ο τὸ στιλλέτο ἀνοίξη. Έκεινος δὲ γιὰ νὰ τελειώνη πειὰ τη νευρική κατὸ ὁποίον είχα πάρη μαζύ μου. Είπε μου την άλήθεια τοὺ- τάστασι τοῦ τε ιροῦ δεσμώτου, ἔπιανε την κιθάρα του κι λάχιστον τώρα. Το ξέρω ότι είνε δύσκολο πράγμα αὐτό ποῦ ἔκαμε πῶς τὴν χορδήζει.. καὶ τότε ὁ Στέφαν ἐγύριζε πάλι ζητα ἀπὸ σένα ή ὁποία ἀγαπᾶς νόσον πολύ, τὰ Φέμματα— ἔπάνω ἔννευρισμένος βουλώνων τ' αὐτιά του! πρέπει όμως νὰ μου ἀπαντήσης. Εἰπέ μου, με γνωρίζεις; Κι' αὐτες ήσαν ἡ καλές του ἡμέρες. Γιατί άλλοτε πάλι Πιστεύεις ναὶ ἡ όχι δτι είμαι πραγματικώς δ άνδρας ἀπεσύρετο έντελώς στὸν ξαυτό του καὶ σκεπτόμενος τὴν σου - ό ζωντανός σου σύζυγος. Φάβιος Ρομάνι;

είς τους πόδας μου είς στάσιν έκετευτικήν. Εκεί έπανεθρέν τῆς ζωῆς του καὶ σκιρτῶν στὴν ἰδέα ὅτι ἡ ίδιες ώρες πάλι έπὶ τέλους την ἀπωλεσθεϊσαν φωνήν της.

(iadouder)

Συνέχεια έκ του προηγουμένου

Καὶ θὰ τοῦ ἔχαμε χειρότερο κακό. Τὸν περασμένο χρόνο Ναί με ένόμιζες νεκρόν και φυσικώ τῷ λόγω είχες δλα τὰ οί περίπατοι καβάλα είχαν σιγά-σιγά πολλαπλασιασθή, κι' ό ίας.
— Πόσον εὐτυχισμένην σὲ ἔκαμε καὶ αὐτὴ μόνη ἡ ἰδέα είπε τοῦ Ἰβά: «Ηαιδί μου, τὰ μαλλιὰ τοῦ νεαροῦ κυρίου ότι ήμουν πεθαμένος.... το τρομερον δάρος το όποιον έφυγε ξμάκρυναν πολύ και μιὰ ἀπ' αὐτές ταις ήμέρες θὰ σε διό πάνω σου! Και όμως ετάφην ζωντανός! ατάξω νὰ τοῦ τὰ... κόψης!» Αὐτὴ ἡ φδβέρα έκαμε τὸν Ἐξέβκλε κρχυγήν όμοιάζουσαν μάλλον πρόςμηκυθμόν και Ἰβὰν νὰ τρέμη, γιατὶ ὁ Στέφαν ποῦ ἄλλοτε ενδιεφέρετο θος στην περιποίησι των θαυμασίων μπουκλωτών μαλλιών - Ναί, σχέψου το γυναικοῦλα μου, ἐξηχολοδθησα! σχέψου του. Τὰ χτένιζε τὰ ἐγυάλιζε μὲ μυρουδιές. Καὶ μιὰ μέρα ποῦ

λεσι της βαρβάρου αὐτης διαταγής. Αλλά δ Στέφαν δέν Τρέμουσα έρριζε ένα δλέμμα εί; τὸ φέρετρον και έπε- ἐπίστευε πάντα τῆς καλὲς αὐτὲς προθέσεις του. Ἡ ίδεα του, εμεταχειρίζετο με μιὰ βιαία υπεροχή αυτύν τὸν κα-"Αφησέ με ! Είσαι παράφρων Ι Ψεύστη ! ἄφησέ με ιώτερο, ποῦ τὸν είχε στὴ διαθεσί του καὶ ποῦ μὲ τὸ μίκρό του δαχτυλάκι μογάχα μπορούσε να τον κάμη να πέση Την άφησα άμέσως έλευθέραν και την παρετήρησα ά- κατάχαμα σὰν ένα καλάμι. Έν τούτοις γιὰ πείσμα στὰ δεκάξη του χρόνια καί στη ζωή που περνούσε, είχε μείνει - "Οχυ δέν είμαι παράφρων, είπα ήσύχως. Και τὸ παιδί περισσότερο ἀπ' δσο θὰ πίστευε κανείς και με παιγνωρίζεις πολύ καλά. "Οταν έβγηκα από το φέρετρον άνε- δικούς πρόπους νόμιζες πως έκαμε τον δεσμοφέλακά του κάλυψα ότι ήμουν φυλακισμένος μέσα εἰς αὐτό ἐδῶ ἀκριδῶς νὰ τὸν ὑπακούη, ἄν καὶ ἤξερε πῶς τὰ μέσα αὐτά -ἤσαν το μαυσωλείον οπου είνε θαμμένοι οί εντιμοι πρόγονοί μου Ιάδύνατα γιάνα πείσουν έναν ανθρωπο που είχε άντίθετες Υποθέτω δὲ ὅτι ἡ ἰδική σου παρουσία ἐδῶ μέσα εἰς την διαταγές, ν' ἀλλάξη. Πολλές φορές τοῦ ἔφερνε τιποτένιες διτελευταίαν των κατοικίαν θὰ κάμη καὶ αὐτὰ τὰ κάκκαλά καιολογίες ἄλλοτε τὸν ἔβριζε καὶ τὸν περιφρονοῦσε. Κάποτε πάλυ έβαζε το σκουφό του στραβά στ' αὐτί, κατέβαινε Έπὶ μίαν δλόκλησον κύκτα, ἐξηκολούθησα, μίαν ἀτέ- γρήγορα τὴ σκάλα τοῦ πύργου του, περνοῦσε βιαστικός τὸ

«Έμπρος γρήγορα! γρήγορα! Βιάζομαι!... °Ο Ίβὰν τότε ἀνεσήκωσε τοὺς ώμους !...»

«—'Oveigevegte!» anartovos.

« - Καὶ σὰ κοιμᾶσαι! Μὲ κατάλαβες; Ο καιρός είνε

«- Θέλετε!» ἀπαντοῦσε ὁ Ἰβάν, καὶ κουνοῦσε μελαγ-Τὰ χείλη της εκινήθησαν ούδεις δμως ήχος εξήλθε του χολικά το κεφάλι. Η λέξις αὐτή «θέλω» έκαμε περίεργη νεανίας εθύμωνε χι' έφωναζε στον Ιβάν, και δ' Ιβάν τοῦ - Μήπως έχεις ἀμφιδολίας ὡς πρὸς τὴν ἀλήθειαν τῶν ἔλεγε τελικά.. «--Μὴ μιλᾶτε τόσο δυνατά! ὁ πατέρας θὰ | อฉัฐ สีของอก !...»

... Και τότε το ταλαίπωρο παιδί χαμήλωνε τη φωνή Μίλησε ἐδροντοφώνησα άλλέως, μα τόν Θεόν, θα σὲ του, άλλα δλοένα πειότερο θύμωνε κι' ἔβιαζε τὸν Ἰβάν ν

ἀπαισία και ἀπελπιστική ζωή του, ἐσιωπούσε γιὰ ὡρες Ανέπνεε με δυσκολίαν. Η αἰφνιδία δργή μου, ή θέα πεσμένος τὰν ένα κουβαράκι σὲ μιὰ γωνιὰ τοῦ πατώματου γυμνού μου σπιλέττου είς την χείρα μου και το περιδάλ τος του δωματίου του, με το κεφάλι μέσα στα γέρια, άπολον, όλα αὐτὰ τὴν ἔκαμον δουδὴν ἀπὸ τὸν τρόμον. "Επεσεν θαυμάζων μὲ κλειστὰ μάτια τοὺς συννεφιασφένους δρίζοντας θα διεδέγοντο της ίδιες, ημέρες της ημέρες, οί γρόνοι τους χρόνους, χωρίς να φέρουν καμμιά αλλαγή στη μονότονη καί (Anokovdei) το πρικτή του τύχη!...

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΩΝ

20ος Κατάλογος ψηφοφορίας ΑΘΗΝΩΝ Δίς Ψ. Γέλοιο 2730 - Παλλά; Εένος 3225, Ε. Σφαέλος 1241, Γ Κονταξό-πουλος 943, Κ. Χατζιώτης 220, Κ. Βαρδα-χώστας 701, Δ. Πεγκλής 656, Α. Βενέτος 812, Α. Τσούμας 745, Πατησιωπούλα 251, Α. Μιχαηλίδης 100 ΗΕΙΡΑΙΩΣ Μ. Βαΐανος 358, Β. Μούντανος 580, Ε. Αρούδας 201 358, Β. Μούντανος 580, Έλ. Λαούοδας 291, Χο. Αγγελάτη: 174, Τ. Παπαγοιτικό. 358, Β. Μούντανος 580, Έλ. Λασύρδας 291, Χο. Αγγελάχη, 174, Τ. Παπαχοιστοφίλου 892, Ν. Αθανασιώδης 246, Τουτουντζάχης 387, Ε. Καζούρη 386, Κ. Κουτοσκίδης 762, Χανδοῆς—Εαλουστῆς 1320, Δ. Γούνσεης 96, Λ. Ίαλωβίδης 122, Στ. Καρατζῶς 180, Ν. Ἰωίνγου 143, Αημοσθ. Πετρόπουλος 310. ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ Θ. Δανιηλίδης 786, Α. Σφήκας 246, Α. Χ΄ Αποστόλου 490. ΠΑΤΡΩΝ Α. Λεοντίου 92, Μ. Παπιμωάννου 799, Γ. Βαχόλας 310, Πέτροβιτς 401, Α. Αμεντικός 3.3. ΚΩΝ)ΠΟΛΕΩΣ Ι. Φεριμανικός 183, Αλε Κολυκοῦ 639, Αλε

401, Α΄ τιφεντικός 303. ΚΩΝ)ΠΟΛΗΩΣ Ι. οιξι τοῦ Ιδημέρου περιοδ. ΚΡΗΤΗΣ (Ἡράκλειο), Φερμανογλούς 683, Δίς Κολυτοθ 639, Δ)ίς ΕΘΝΙΚΗ ΖΩΗ». Τώρα κοντά της προτάθηκε φουρούλη 263. ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ Κ. Παπακον-σταντίνου 692, Α. Κανέλος 596 Τοελλή-Λεσβοπούλα, 316. ΑΡΑΧΩΒΗΣ Μ. Κονί-τσας 358, Αξε Ανάγ, 494, ΑΡΑΜΑΣ Παπαφουρούλη 692, Α. Κανάρως 36 - Τοβλένη πουρούντας και εξέχθη, Λορίστους 692, Α. Κανάρως 36 - Κανάρως από τος 508 και και το τος 508 και και τος 509 και

401, 4 8. ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΥ Α. Στεφανι τόης 420 ΧΑΛΚΙΑΟΣ Ήλίας Λεβής 283

Φλέο νε άμουρο 619, Μανόν 428.

11ΥΛΟΥ Κ. Καμβύσης 226. ΚΑΡΑΙΤΣΗΣ Κατάσκοποι Συσκεφθέντες Α. Κοτοπούλης 201, Λ. Χατζηγώγος 199. ΚΟΖΑΝΗΣ Νέα Γενεά 196, Ν. Κοτκόλτσος 240. ΤΡΑΝΙΤΣΕ ΓΚΩΝ Τριαντάφιλλος Παπανικολισου 182. ΡΩΜΕΣΙ Τ. Ζωρας 248.

ΧΙΟΥ Μ. Βαϊάνος 342. ΒΟΥΛΙΑΓΙΙΗΝΗΣ Πρόσφυξ απανικολισου 182. ΡΩΜΕΣΙ Τ. Ζωρας 248.

ΚΙΟΥ Μ. Βαϊάνος 342. ΒΟΥΛΙΑΓΙΙΗΝΗΣ Πρόσφυξ απανικολισου 182. ΡΩΜΕΣΙ Τ. Ζωρας 248.

ΚΙΟΥ Μ. Βαϊάνος 342. Καψωμένος Μανικον 1960. ΤΟ ΑΚΗΣ Αδξ. Λετός 118.ΑΜΑΛΙΑΛΟΣ Μανελλήνιας 260. ΤΟ ΑΚΗΣ Αδξ. Λετός 118.ΑΜΑΛΙΑΛΟΣ Αλευριντης 130. ΧΑΛΕΠΑΣ Στ. Καψωμένος 126. ΛΕΥΚΑΛΟΣ Στ. Λάφνη 136, Σ. Κούρτης 98. ΟΡΕΣΤΙΑΛΟΣ Ν. Πυστέπαπας 96. Α. ΚΡΑΤΑΣ Ν. Γιαννίδης 442. Λ. Παυλόπουλος 83 ΕΑΝΟΗΣ Ν. Νικολαΐδης 82. ΑΠΊΝΗς Α. 83 ΕΛΝΘΗΣ Ν. Νικολαίδης 82, ΑΙΓΙΝΗς Α.

ΠΡΩΤΟΦΑΝΗΣ ΕΙΣ ΤΑ ΧΡΟΝΙΚΑ Εχη την συνείδηση του αναπαυμένη.
ΤΩΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ ΔΙΑ ΨΗΦΗΦΟ Κοjalia Hollen Ψηφηστε δλου την PIAT, EINE HEIITTXIA TOT AIA-ΓΩΝΙΣΜΟΥ ΜΑΣ «ΕΚΤΙΜΗΣΕΩΣ» !

ΩΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ ΔΙΑ ΨΗΦΗΦΟ
ΙΑΣ΄ ΕΙΝΕ Η ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΤΟΥ ΔΙΑΟΝΙΣΜΟΥ ΜΑΣ «ΕΚΤΙΜΗΣΕΩΣ»!
Τὰ ὅμορφα λόγια σας βρίσκουν ἀλλόκοτη ἀπήΚαὶ αὐτό τιμα τόσον τὰ «Πανελλήνια» ποῦ χηση μέσα μου Αλληλογρατοῦμε τ.
Αννα Βατακον μ. τ. Ένταδθα
«Μανελληνίων» Σύρου. ΓΙΑΝΟΥΚΑΚΗΝ Παομότημα «Παλλάδος Αθηνᾶς» είς κάθε πόλιν, όσο και τούς ίποψηφίους που άμιλωνται διά να έπιτύχουν μίαν τιμητι-

Trà lovs veapoùs

КАФ ЕВДОМАДА

Ή λύσις του αλνίγματος ἀπαραίτητο , νὰ συνοδεύεται με 30 λεπτον. Βραβεία

Το πρώτο μου είνε πρόθεσις

το δεύτερο πτερο Καί στις πλατείες, ώς σύνολο,

TA METAEY DAE MIKPAIKATAXOPHZEIZ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ TANAAZ AGHNA

Στό προηγούμενο Σάς έγνωρίσαμε το σκοπό μας, Σ' αὐτή τὴ δήλωσι θα Σας δώσουμε μια δ-δέχγια τας προέδουςτής ΠΑΑΑΑΛΟΣ μέσας ένα μήνα, (τὸν "Οπτώδριο). Το νέο «Δ. Σ. εφρόντι-

σε καὶ ἀνέλαδε ἡ ΠΑΛ-ΛΑΣτὴν θποστήριξι τοῦ μην. περιοδ. ΜΟΙ ΣΑ. Ἡπίσης πῆρε τὴν ὁποστήνά άναλάδη την άντιπροσωπεία του μηγιαίου περοιο. ΦΙΛΙΙΙΙΙΟΙ Δράμας, και εδέχθη. Διορίστη

-«Ἐξερχομαι της επιτυλακτικότητος» : Σκαλαμπρίνο = "Α.Ι'ου. Κατάσκοποι = Χ. Κω: ,ΜεΙ'αλ ,

-Πρό αφυξ ἀπόφοιτος Έμπορ. Σχολής ζήτει ΨΗΦΗΤΣΕ ΟΛΕΣ ΚΙ΄ ΟΛΟΙ ΤΟ Ν. ΠΟΛΙ-θέσιν εἰς Εταιρίαν ή Γραφείον, Γράψατε Κ.Αν. ΤΟΠΟΥΛΟ ΣΤΟ ΑΙΓΙΟ!!

-«Τρελλέ» (Φρ.) έτρελλάθηκες ζητών συμ-μαχίαν ! «Φείδι ποῦ δαγκώνει». Άρχνηδς «Σκα-

- Μαύρε όφι», 'Αλλού παπάς κι', άλλου τά cassa tou !

·Deide mos bayminvel diaboláni

Ενα αινοισίν.

(Ψηφοδέλτια άνευ ἐντύπου ἀριθμοῦ ᾿Απορ.

τονιαι.)

Τὰ lοὺς νεαροὺς

ΕΝΑ ΑΙΝΙΓΜΑ

Σειοὰ
Πρότη.

Απορ.

ΣΑΣ ΣΤΗΝ ΠΑΛΑΑΑ Α Α Α Α Η Η ΝΑΙ.

ΜΕΙΙ ΣΤΟ ΣΑΙ Ενακοι δραχμάδ

Ποό-λογος 'Εβοαβεύθησαν, οἱ λύται Μ. Κολυμπάρδης Πεισαιεύς Στέφ, Παυ- - 65, Φυλης και 'Ηπείρου (Γωνία) 33πελάτες έξυπησετώ Κ. Α. Λάλος λόπουλος Κων)πόλεως. Δι Μαρία Σουρ-'Η βράθευσις της τρίτης σειράς λη Πατρών, καὶ παρακαλούνται νὰ μάς ΑΥΣΕΙΣ: "Οστρακον-Μί-λά-νόν - δώσουν τὰς Δ)σεις των γιὰ τὰ βραβεία.

-"Oλοι ψηφήστε την «Παλλάδα» και δέν θά

«Τρελλήν, ἀπήντησα Γραφεία Πανελληνίων ρροντίσατε παραλαβήν.

ΑΙΓΙΩΤΕΣ ΚΑΙ ΑΙΓΙΩΤΙΣΣΕΣ Ίδρύθη έν Αίγίφ τρομερά συμμορία τών ΑΟ-ΡΑΤΩΝ με σκοπό την αποκάλυψεν των έρωτευ-

AOIDON OTAAXOHTE Γραμματεύς 'Αρχηγός (Ματωμένο Στιλέτο) (Κόκκινος Διαδολος)

«Πρέπει νά βγή ἀνταπουριτής στό Αξγιον ά ΝΙΚΟΣ ΠΟΛΙΤΟΠΟΓΛΟΣ ψηψήστε όλοι. — Και σύ πισπιρίνε Κουγεδετόπουλε, φόρεσε μακρυα πανταλόνια και έπειτα βάλε δπόψητιότητα. Πρόεδρος Κ.Δ.Σ. Θανάσης Δωριεύς.

Αλληλογραφῶ μέ πόρες, μέ ίδανικόν κι' εὐγενική ψύχη μήπως εθρω εκείνή που τόσα χρόνια

υρεύω. Αγάπης Δάκου. — Διευ. Τρ. Πανελληνίων

δύο ένώσεις κατοικούντα στά δάση της Αφρικής

: Σχαλαμπρίνο = 'A. Γου.

Κατάσκοποι:=Χ. Κω:, Μαΐαλ,
Συσκεφθέντες 1 'Οχτωδρίου. Παρετήρουν χρυίως:*

«Μαϋρες Σχελετό.»

«Μαϋρες Σχελετό.»

Ι ΙΩΤΙΚΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣ ΜΟΣ

Συνέχεια τῶν δώρων. Σ΄ ὅποιον μοῦ στείλη 15 ψήφους 'Ανταποκριτοῦ διὰ τὰς 'Αθήνας, εἰς τὰ Γραφεία Πανελληνίων) 4 ἔως 15. ἀπο ἔνα φιαλίδιο ἀρώματος 'Οριγκάν. 16. Ένα λεύκοιμαγιά Μ.Μυστικά. 17 εἴκοσι καρ-ποστάλ. ή συνέχεια δώρων στὸ προσεχές).

-- Κερπυραϊκή Νεολαία! την ψηφο σας δλοι στον εκλεκτόν μας ΑΝΕΜΟΓΙΑΝΝΗ στον όποι-ογ παραχωρώ 50 ψήφους! Νικόλαος Παπαδάτος στοδς Καλλιτέχνας πρόσφυγας όποδημα-

τοπουού ETTAIANOHOTAON-KPHTIKON

ΚΟΜΨΟΤΗΣ ΦΤΗΝΕΙΑ ΝΕΑΙ ΦΟΡΜΑΙ ΣΤΕΡΕΟΤΉΣ TPEEATE OAOIII

IDETH ANOPONOMAHNYPA NAGE BRANY "ETA AYO XAMINIA. ITO EGNIKON-IDEAL

-Τσουχτερό - Ή μόνη δέ... ζέσταμα είνε ή... -Ποῦ ἀντὶ

ίλη την έβδομάδα. ι ά πώχουμε για βεια στὶς τιμές. θερμαίνη μᾶς.

κουώνει περισσότ υωνει περισσότ Τὰ χουσάνί ς δόξες τους.

-Οι Μιχάληδες γιοςτασαν με τὰ σφοι γηλὰ αὐτὰ λουλούδια τοῦ καθώς λένε-γίνονται θαυμασία... σαλάτα ὅπως καὶ τὸ λάγανο!

- Αλήθεια τί κατάντια!

4 δοαχμές τὸ μῆνα θὰ σᾶς στοιχίζουν στὸ έξης τὰ «Πανελλήνια». "Οσο δηλαδή ενα γάλα με βούτυρο...

-Μ'όλη την ύψωση, ποέπει να δμολογήσωμε πώς ή... πνευματική το ο-φ η εξακολουθεί νὰ κατέχη το ρεκόρ στή φτήνεια DIMÍ

ΜΙΚΡΕΣ ΚΩΜΩΔΙΕΣ

ΖΗΤΗΣΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΦΟΡΑ

"Ένας κύριος μπῆκε σένα μεγάλο κατά-στημα τῆς όδοῦ Σταδίου. Θέλησε ν'ἀγοράση κάποιο κομψοτέχνημα.

-Πόσο,δεσποινίς, αὐτὸ τὸ μικρὸ βαζάκι;

- Δέκα δραχμάς, κύριε.

'Ω! πολύ ἀπριβό! πάρα πολύ ἀπριβό! Δὲν θὰ τὸ πάρω.

Ο χύριος ἐξέρχεται,

Η ΠΩΛΗΤΡΙΑ.—Τί γουροῦνι: Νά μ ένοχλήση για τόσο τιποτένιο πράγμα! Τί

σύμπτωσιν θέλει το ίδιο χομψοτέχνημα.

-Πόσο στοιχίζει αὐτά;

Δέκα δραχμάς.

Απριβό. Θὰ τὸ ἔπερνα ὀπτώ δραχμάς:

"Ox

'Ο χύριος εξέρχεται.

Η ΠΩΛΗΤΡΙΑ.—Τί τσιγκούνης! Νά παζαρεύη για δυό δραχμές! Τί τιποτένιος! Ένας τρίτος πύριος εἰσέρχεται.

"Ήθελα ένα μικρὸ δάζο... Πόσο αὐτό; Δέκα δραχμάς;.... ά ώραῖα. Δῶστέ μου τὰ ρέστα ἀπὸ ἔνα εἰνοσιπεντάρικο παρακά-λῶ. "Α! μερσί. Χαίρετε, δεσποινίς.

Η ΠΩΛΗΤΡΙΑ. Τί ἡλίθιος! Νὰ δώση γιὰ ένα τέτοιο παληόπραμα δέκα δραχμές! Τί δλάκας!!

ΑΓΛΑΙΑ.

Ένα πρωτότυπο τφι-ΕΚΛΟΣΕΙΣ. λολολογικό ρωμάντσο χυκλοφροείσε λίγες μέρες γραμμένο από τὸν φίλον κ. Φώτον Γιοφύλλην. Το διδλίο επιγράφεται «Το άμοιοο το Λολάκι» και είναι παρμένο από την Αθηναϊκή ζωή. Τοσυνιστούμε θερμά στούς φίλους μας

Ή «ΑΝΑΜΟΡΦΩΣΙΣ» Ύπὸ τὸν ἄνω τίτλον ευνελοφορέι στὸ. Ἡράκλειο τῆς

Η «ΑΝΑΜΟΡΦΩΣΙΣ» Ύτο τον άνω τίτλον πικολοφορέι στο Πράπλειο τῆς Κούτης ενα πατριωτικό φιλογικό Περιοδικό όπασελιδό και με διαλεκτή καρατικό μικοκου το πατριωτικό φιλογικό Περιοδικό όπασελιδό και με διαλεκτή πατριωτικό φιλον καρατικόν του καρατικόν του φιλον καρατικόν του φιλον καρατικόν του φιλον καρατικόν του φιλον καρατικόν του καρατ

Ή δπεσέτια Παπαϊωάννου στόν «'Aπόλλωνα» έχει πρωτοφανή πλούτον πρωταγωνιστοιών, και ποωτοφανή φτωχεια

Έπτὸς τῆς Καντιώτη, Μποιλάντη, Κολυδά, Ρένερ, θὰ ἐμφανισθή καὶ τὸ καμάρι τῆς ὀπερέττας μας, ἡ κ. Λαουτάρη, ἀποχωρήσασα τοῦ θιάσου Μηλιάδη.

Η τρίτη περίοδος τῶν «Δύο Χαμινιών» στὸ «Ίντεὰλ», προσελκύει όλη Αθήνα.

'Αλλ' ὧοισμένως φίλμ σὰν τὰ «Δυὸ Χαμίνια» σπανίως έχουν απολαύσει οί 'Aθηναίοι.

-Καὶ ή «'Ορφανή» στὸ «Σπλέντιτ» με την ίδια πρωταγωνίστρια των Χαμινιών, τή χαριτωμένη Ρωσσίδα καλλιτέχνιδα Μιλοβάνωφ, ἀρέσει πολύ.

-Κατ'αὐτὰς ἀρχίζει πανηγυρικώς δ θίασος ὅπερας-ὁπερέττας "Ένκελ στὰ «'Οι λύμπια». Θὰ παρουσιάση ἐκπλήξεις.

-Στης Κοτοπούλη ἀνεβίβασαν τὸν «Φάουστ» με πολλήν επιτυχία.

O Pelideo

Ο νέος μέγας διαγωνισμός μας

FIA TO ANOIXTOKAPAO KOPITSI THE TEITONIAS SAS

Γ΄ Καιάλογος ψηφοφορίας

ΑΘΗΝΩΝ Φόδιο Λεβαδίτου (Λεβίδου) "Ένας άλλος χύριος εἰσέρχεται. Κατά 36, Εἰρήνη Καρβούνη (συνοιχία Κολωνοῦ) 98, Μ. Γαλῆ (Λεβίδου) 28, Ρένα Μανουσοπούλου (Νεαπόλεως) 39, Μ. Γαλάνη (Αεριόφως) 27, Μαρ. Λάζου (Αγ. Γιαυλου) 63, Δὶς Γ. Δ. (Μ. Ζαπείου)19 Φ. Λυμπεράκη ('Αγαρνών) 27, Θ. Τάγ-κα (Κολωνακίον) 89, Ζωή Χρηστοφή (Μεταξουργ) 20. ΠΕΙΡΑΙΩΣ Ελένη Ζαρμακούπη 54

Σ. Κατσανέβα (Καστέλλα) 38, Κ. Μπερ. (Τσούμπα) 29, Κτη Πισσία Εὐαγγελιστοίας) 92. Μαρία Δαβράδου (Αγ. Κωνστ) 63.

ΑΙΓΊΝΗΣ Αννα Διαμαντάρα 89, Ανδο Ααδά 62. ΚΕΡΚΥΡΑΣ Ιουλία Κοντού 16; Ν.

Νιπολάου12.

ΑΙΓΙΟΥ Δίς Α. Κ., 18, 'Αλεξ. 'Ασημακοπούλου (Φανεφωμένη): 34, Μαργαρ. Βλαχοπούλου (Φανερωμ.) 49, Γ Κουρ τοπούλου 9, Β Χαραλαμποπούλου 22

ΠΥΡΓΟΥ Χ. Πασ. (Κοκκινόχωμα)

18, Χουσή Τσώνου 7. ΘΕΣ)ΝΙΚΗΣ, Κούλα Ζαχοπούλου-('Αγ. Τοιάδος) 26, 'Αο Θεοδωρίδου 52, Α. Τσαμπάζη 42.

52, Α. Τσαμπαςη 4... ΓΡΑΝΙΤΣΕΊΚΑ ΓΡΑΝΙΤΣΕΙΚΑ Έλ. Ηα. ('Αγ. Νικολ.) - 23. "Αννα η Νικολάου - ('Αγ.

Μεγάλη νέχοα στὰ κοσμιν τη έκρα. Ο κόσμος ἀπέχει ἀπό τὰ φου ροποά αὐτὰ σαλόνια μὲ τὶς πολύχοωμ 171 μ τον έξες γιατί άπηύδησε πειά άπὸ κροιο άγονιές τους!

'Αλλά καὶ τά «Τσάγ γούνται λίγο-λίγο. Σημειώνομε οία ότι το χειρότερο τσα εφτασε 100 δο μόνον την δχα

Η μόνη κοσμική συγκέντοωσις που σημειούται κατ' αὐτὰς είνε στὸ Δικαστήριο

τῆς Βουλῆς... "Όπου πολλὲς κυρίες συνοστίζονται στά θεωρεία και στα έδώλια των «πατέρων τοῦ ἔθνους» προαλειφόμεναι διά μητ έρες της Φυλης!

"H Morrair.

KCYBENTOYAA ΜΕΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΣ

Α. ΔΡΙΤΣ. Δεχόμεθα άλλα να Ιδούμε έργα. ΑΓΓ. ΣΑΛΟΥΤΣ. έπιστολ. την έγχειρήσ. είς κ. Καλ. Ρ. ΑΡΠΑΝ. Εὐτυχία ἀργότερα. Ι. ΠΑΤΣΟΠ. Έλήφθη, μερσί. Δα ΜΕΡΚΑΤ. μερσί, στέλλομεν. Ε. ΚΡΙΑΡ. γράφ. Ιδιαιτέρως. Ν.ΣΤΑΥ-ΡΟΠ. Νομίζετε φίλτατε πῶς δὲν ὑποστηοίζομεν; Δ. ΖΑΔΕ μεσοί, στείλ και διη-γήματα. Μ. ΜΑΤΘ, πατέ πλέον δέν δά σημειωθή ανωμαλία είς την αποστολήν τῶν φύλλων. Γ.ΒΟΓΙΑΤΖ, μερσί.

Ποτέ δεν ελάβαμε τόση πληθώρα έπιστολών, δση τὶς τελευταίες ἡμέρες. Καὶ δ'ἀπαντήσωμε σ' δλούς τοὺς ἀγαπητούς μας ὑποστηρικτὰς καὶ φίλους στὸ ἐρχόμενο, γιατί ὁ χῶρος δὲν μᾶς τὸ ἐπιτρέπει वर्णि मो क्रवर्व.

H Austoway

AYO XAMINIA"

(Συνέχεια έκ της πέμπτης σελίδος).

— Ω Σαμπερτέν. Μή με στενοχωρείτε πειά αι πάρετε αυτά τα χρήματα. Θὰ με εύχαρι στήσετε πόλυ να τοῦ τα στείλετε στὸ ξενοδο-

κείο Γκλόμπ...
Ο Σαμπερτέν δέν επέμεινε πλέον επήρε τα χρήματα και πλησίασε την Ζίνετ και την Γκαμπυ, κάμνοντάς τους διάφορα δατεία και στο

μπυ, καμνοντας τέλος άναφωνών:

- Ξέρετε παιδιά μου ; Ἡ μητέρα σας είνε ενας ἄγγελος ! είνε μία άγια γυναίκα !

ΙΙΙ

·H duvávandis

Το ίδιο βράδυ, ή Λιζέτ Φλεού συνοδευο-μένη άπο τον Σαμπερτέν και τα παιδιά της όνεχωρησε για τη Μασσαλία όπου και έφθα-σαν την επομένην κατά τας ένδεκα το πρωί. Και το απόγευμα ή ήθοποιος επέβιβασθη είς το ατμόπλοιον «Τμαλάτα» επί του όποιου

θά εχαμε τον γύρο της Μεσογείου.
Η Λουίζα με θερμά δάκουα άπεχαιρέτησε τὰ παιδιά της και τον Σαμπερτέν στον όποιο και τα παρέδωσε.